

Dosarul nr.1-1521/2017
(12-1-66023-02102017)

S E N T I N T Ă
ÎN NUMELE LEGII

28 februarie 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
Grefierii

Serghei Papuha

Al. Gorea, A. Dorojneac, I. Arama, C. Cerempei,
V. Ursachi, A. Dudcovici, I. Orlioglo, V. Soltan,
L. Țîbunovici, I. Busuioc, S. Vanc, E. Tărăcilă,
N. Bargan, R. Nițuleac,

Cu participarea:

Acuzatorului de stat,

Artur Lupașco,
Nicolae Zanevici,

Avocatului inculpatului,

Ion Vizdoga,

a examinat în ședință publică, în procedură generală, cauza penală de
învinuire a lui

*Frunză Ion *****, născut la *****,
cetățean al RM, moldovean, studii
superioare, supus militar, anterior
nejudecat,*

**în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod
Penal al RM,**

Procedura de citare fiind legal executată.

Termenul de judecare a cauzei: 18.10.2017 – 28.02.2022.

Acuzatorul de stat, din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Principal, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Artur Lupașco, în ședință de judecată a solicitat a-l recunoaște pe Ion Frunză vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și a-i stabilit în baza acestei legi, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea unei amenzi în

mărime de 7000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcție publică și anume în organele de drept pe un termen de 7 ani.

Apărătorul inculpatului Ion Frunză, avocatul Ion Vizdoga, a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare în privința lui Ion Frunză, din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate, adică lipsa laturii subiective și a celei obiective.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate și cercetate în cadrul judecării cauzei, instanța de judecată -

A C O N S T A T A T :

Prin rechizitoriu, inculpatul Ion Frunză, este învinuit de faptul, că în perioada de timp, începând cu luna februarie 2017 până la 12 mai 2017, activând în calitate de ofițer principal de sector al sectorului de poliție nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP a MAI, numit în această funcție în baza Ordinului Șefului IGP, nr. 238ef, din 05.07.2013, în grad special – căpitan de poliție, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statului de drept, ignorând prevederile art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor; să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu; să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege; să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art. 19 lit. d), e) 20 lit. b), d), 26 alin. (1) lit. a) ale Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, prin care polițistul urmează să asigure reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni și contravenții, să constate cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor; să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale potrivit legii, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn, contrar pct. 15 lit. i), j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006, prin care colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție, acționând, de comun acord și împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală,

invocând drept temei faptul că anterior, îndeplinind acțiuni în exercitarea funcției sale, a favorizat-o pe Elena Arnăut la soluționarea unor litigii apărute în activitatea de antreprenariat a acesteia, a estorcat de la ultima pentru sine și pentru persoanele neidentificate, mijloace financiare ce nu i se cuvin în sumă de 7000 lei MDA.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpatului Ion Frunză în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, după indicii calificativi „pretinderea personal de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin pentru sine și pentru o altă persoană pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșită de mai multe persoane cu estorcarea de bunuri”.

La data de 21.09.2017, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal – Nicolae Zanevici, Ion Frunză a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute la 324 alin. (2) lit. b), c) Cod Penal al RM /f.d. 140-141 Volumul I/.

În ședința de judecată, inculpatul Ion Frunză a declarat că, vina în comiterea infracțiunii imputate nu o recunoaște. Din anul 1992 activează în MAI până în anul 2017. Din anul 1996 până la eliberare a activat în calitate de ofițer de sector la Sectorul de Poliție nr. 3 al IP Râșcani, care este amplasat în incinta Pieții ”Calea Basarabiei” din str. Calea Moșilor 4, mun. Chișinău. Pe Elena Arnăut o cunoaște de aproximativ 10-15 ani, că activa inițial în calitate de realizator la Piața ”Calea Basarabiei”. În anul 2015 între Elena Arnăut și Antonina Bradu a apărut un conflict, deoarece Elena Arnăut activa în calitate de realizator la ghereta ce-i aparținea Antoninei Bradu și ultima bănuia că Elena Arnăut i-a sustras prin înșelăciune mai multă marfă și a realizat-o separat. În consecință ambele veneau la el pentru a se clarifica între ele, chiar și depuneau mai multe plângeri una pe alta. În baza faptului că persista o careva bănuială rezonabilă că a fost comisă o infracțiune, a transmis materialele conform competenței în adresa Comisariatului de Poliție, însoțite de raportul său, și ca rezultat a fost dispusă pornirea urmăririi penale pe art. 190 alin. (4) Cod penal, în care Antonina Bradu a fost recunoscută ca învinuită, iar Elena Arnăut în calitate de parte vătămată. Această cauză penală cu nr. 2015022518 se examina de ofițerul de urmărire penală al SUP al IP Râșcani, Ivanov Alexandru, el nu a fost membru al grupului de ofițeri deoarece nu avea statut de ofițer de urmărire penală și nici de ofițer de investigații. Pe parcursul perioadei 2015 – 2017, acest conflict între ele continua necătând la faptul că exista acel dosar penal, ele nu se puteau înțelege între ele și să se împace, ci dimpotrivă se învinuiau reciproc de sustragerea bunurilor una de la alta. Personal nu se implica în derularea urmăririi penale pe acel dosar că nu avea nici o competență, dar de fiecare dată când ele se certau le trimitea la ofițerul de urmărire penală că să-și prezinte probele ce dovedesc poziția lor. Deoarece Antonina Bradu se considera proprietara gheretei și a mărfii din acea gheretă, cu acordul administrației Pieții

”Calea Basarabiei” a depozitat toată marfa într-o încăpere folosită ca depozit de către administrația Pieții în scopul asigurării integrității acesteia până la finisarea dosarului penal. Personal nu a participat la depozitarea acestei mărfi, fiind prezenți reprezentantul Pieții și Antonina Bradu. Despre faptul dat a aflat de la Elena Arnăut care la fel se plângea pe acțiunile ilegale ale Antoninei Bradu. Sechestrul mărfii date genera un conflict continuu și contestarea acțiunilor atât între ele cât și cu implicarea administrației Pieții. Această marfă s-a aflat în depozit aproximativ un an de zile. Administrația Pieții a decis eliberarea mărfurilor ambelor persoane adică cu participarea Elenei Arnăut și Antonina Bradu, însă ele ambele urmau să achite pentru depozitarea mărfii pe această perioadă, suma totală fiind de aproximativ 14-16 mii lei și nu conta cine urma să achite această sumă, suma urma a fi achitată în casa Pieții, fapt invocat și de șeful securității Pieții, Ion Macovei. Ambele nefiind de acord să achite le-a sugerat să achite câte jumătate fiecare și să își scoată marfa la realizare, ca să nu iasă în pierdere nici una din ele. Din câte a auzit Antonina Bradu a achitat jumătatea ei, circa 7000 lei, precis nu cunoaște, însă ea și-a ridicat marfa, pe când Elena Arnăut a promis atât administrației cât și lui că cum i se va restituie o datorie, imediat achită cota ei pe restanța sumei de arendă a depozitului. Administrația crezând-o de cuvânt la fel i-a eliberat și marfa ei din depozit, mai mult ca atât el a insistat în fața administrației de a-i elibera marfa ei din depozit, ca să se evite conflictele și plângerile acestora, deoarece toți erau oboșiți de acel conflict de lungă durată între ele două. Ulterior după ce Elena Arnăut și-a ridicat marfa, ea deja se eschiva de la achitarea restanței respective în casa Pieții, iar administrația Pieții în permanență îi reproșau lui că ea nu se achită și i-a dus în eroare cu promisiunile ei și cu garanția sa. Într-adevăr avea foarte multe întâlniri cu Antonina Bradu și Elena Arnăut în biroul de serviciu și de fiecare dată se stăruia să le împace ca să fie evitate conflictele, uneori chiar trecute în acțiuni de încălcare a ordinii publice, deoarece se certau în public și se numeau urât. După ce Elena Arnăut deja se eschiva de la achitarea restanței pe arendă în casa Pieții, de mai multe ori la diferite întâlniri i-a spus să achite suma ca să nu apară și alte conflicte, care se pot genera în contravenții și infracțiuni. La toate aceste întâlniri el vorbea doar de această achitare a restanței la arendă, despre alte sume de bani cu ea nu a discutat și nu a solicitat. În ce privește învinuirea formulată de aceasta precum că îi solicita acești bani pentru a hotărâ careva probleme pe dosarul penal, nu corespunde adevărului. Nu exista nici o premiză ca să se implice pe acel dosar penal, deoarece ea avea statut de parte vătămată și nu era chiar nici o necesitate ca cineva să se implice în interesele ei. A discutat doar despre achitarea sumei de circa 7000 lei, restanța pentru arenda încăperii unde a fost depozitată marfa ei timp de 1 an, fapt ce se înțelege foarte clar chiar din discuțiile lor înregistrate de ea, și care precum că ar confirma cele declarate de ea

la procuratură, confirmă interesul ei de a nu achita suma restantă pentru arenda depozitului.

În ședința de judecată, inculpatul Ion Frunză la întrebările acuzatorului de stat a răspuns următoarele. Consideră că motivul pentru care a fost declarat la organul de drept a fost faptul că nu dorea să achite plata pentru arendă. Pentru evitarea conflictelor, personal o trimitea la administrația pieții pentru a achita arenda, în care într-o ședință comună cu administrația, ultimul a declarat că nu îl interesează ce conflicte are, dar să achite arenda. Nu a colectat bani, trimitea îndrumar. De la ambele proprietare a fost depozitată marfa, nu a participat. Nu a participat la careva acțiuni de depozitare, la restituire de asemenea nu a participat. Recomanda scoaterea mărfurilor ca să nu se strice în depozit. Din spusele Elenei Arnăut au fost sechestrate draperii. Nu cunoaște valoarea și cantitatea mărfurilor. Au fost sechestrate într-o gheretă din incinta Pieții. Marfa a fost depozitată de Antonina Bradu împreună cu administrația Pieții. Procesul verbal cu privire la contravenție nu a fost întocmit de el, ei doar recomandă, nu i-a spus să semneze procesul verbal. În privința Elenei Arnăut nu a fost întocmit un proces verbal, ci doar un act de recomandare. Pe colaboratorul poliției Simion Roșca îl cunoaște, care își desfășoară activitatea în calitate de ofițer de sector, conform atribuțiilor de serviciu. Careva discuții în trei referitor la marfă, activitate poate a avut loc, dar nu își amintește acel moment. Sumele de bani nu au fost cerute, ci îndrumate de a le achita pentru arenda pe care o datora. De la Elena Arnăut nu a solicitat careva sume de bani pentru a fi transmise altor persoane. Pe data de 04.05.2017 nu a fost la buticul Elenei Arnăut pentru a solicita careva acte de activitate, Simion Roșca nu era subalternul său. Cu Elena Arnăut erau în relații bune. Nu cunoaște dacă Simion Roșca a preîntâmpinat-o pe Elena Arnăut referitor la întocmirea procesului verabl. Nu cunoaște dacă Elena Arnăut s-a achitat pentru marfa depozitată, la momentul dat arenda nu era achitată, însă nu cunoaște dacă ulterior a fost achitată. Marfa a fost depozitată aproximativ un an. A fost un conflict între ele, care a continuat chiar și după plecarea sa. În obligațiunile sale de serviciu intra faptul de a întocmit procesul verbal. Confirmă că a avut multe discuții, însă cele anexate la dosar nu cunoaște dacă sunt veridice sau nu. A fost intentat dosar penal pe numele Antoninei Bradu. A transmis administrației de a se clarifica cu arenda. Nu își amintește așa discuții, crede că era vorba de suma de bani care urma a fi achitată în contul arendeii. Le îndruma tot timpul de a achita arenda, le-a spus clar că suma de 7000 lei să achite pentru arendă. A pus cuvânt că nu achita-se arenda pentru faptul că marfa a fost depozitată, și le tot îndruma să o achite. A decis singură să achite arenda. Nu cunoaște dacă a fost achitată arenda. A sugerat să achite arenda, însă nu a participat la eliberea din depozit a mărfurilor. Antonina Bradu a achitat jumătate de arendă, urmând ca Elena Arnăut să achite cealaltă jumătate. A avut în vederea

să achite arenda. Doar Elena Arnăuț avea calitatea de parte vătămată pe cauza penală după acuzarea Antoninei Bradu.

În ședința de judecată fiind audiată partea vătămată Elena Arnăuț, a declarat, că activează la piața ”Calea Basarabiei”, unde deține câteva buticuri. Pe Ion Frunză îl cunoaște de aproximativ 19-20 ani, numele de familie îl cunoaște din momentul adresării la ultimul cu problemele sale. A avut un conflict cu Antonina, pe care o cunoaște de aproximativ 10 ani, care i-a luat marfa cu tot cu butic, Ion Frunză activând în calitate de polițist s-a adresat la el cu mai multe plângeri, solicitând restituirea buticului și a mărfurilor. Menționează că a procurat de la Antonina un butic, însă nu buticul pe care îl arenda și din motiv că nu a putut demonstra faptul transmiterii banilor a rămas și fără butic și fără marfă. Deși a scris multe plângeri în biroul lui Ion Frunză, a scris plângere și la IP Râșcani a DP mun. Chișinău, unde a și fost audiată. Personal s-a adresat la Ion Frunză referitor la soluționarea plângerilor sale, de câte ori anume s-a adresat nu poate spune, dar de multe ori. Au avut loc câteva întâlniri în biroul lui Ion Frunză, de față cu Antonina, solicitând restituirea banilor, ultima invoca că marfa îi aparține. După un an de zile s-a rezolvat problema, cu restituirea mărfurilor, după primirea mărfurilor cu administrația pieții nu a semnat careva acte. Aproximativ în luna ianuarie a primit marfa și tot atunci s-au început discuțiile referitor la bani. Astfel, timp de 4 luni a discutat cu Ion Frunză, care i-a indicat că este necesară suma de 7000 lei pentru ridicarea mărfii. La întrebarea pentru ce suma dată i s-a răspuns că trebuie ”mai sus”, dar unde anume nu cunoaște. Nu avea suma respectivă de bani și i-a spus că mai bine cu banii respectivi achită arenda, fiindcă avea conflict din motiv că urma să achite suma de 11 mii lei pentru buticul unde se păstra marfa. A fost telefonată de mai multe ori, fiind întrebată ”ce se aude”, însă nu răspundea la apeluri. După o perioadă de timp de ea s-a apropiat persoana pe nume Siemion, numele de familie nu îl cunoaște, care era angajat în calitate de polițist, care a început a întocmi procesul verbal pe faptul că actele pe marfă nu era în conformitate cu legea, motiv din care l-a telefonat pe dl. Ion și la întrebarea sa i s-a răspuns că primul nu are dreptul de a întocmi careva procese verbale. Dl. Simion i-a indicat să semneze procesul verbal, atunci dl. Ion i-a spus că va semna el în locul ei, ea fiind de acord, și dl. Ion a întrebat-o de ce se mișcă așa greu, având în vedere că nu i-a adus 6000 – 7000 lei, la ce ia răspuns că a transmis banii unei prietene și i-a indicat că îi poate transmite imediat banii, atunci a telefonat prietenei și i-a demonstrat faptul dat. Procesul verbal a fost întocmit reieșind din faptul că nu dispunea de patenta de întreprinzător, procesul verbal întocmit nu l-a semnat, iar soluția cauzei contravenționare nu o cunoaște. În cadrul urmăririi penale a depus declarații, care sunt veridice. Deseori a fost telefonată de Ion Frunză, erau și mesaje, precum au fost și înregistrările discuțiilor cu Ion Frunză, înregistrările au fost efectuate pe un dictofon, procurat pe anunțul plasat pe www.999.md. Consideră că suma solicitată

a fost necesară pentru transmiterea șefilor de mai sus, suma de bani a fost solicitată doar o singură dată, în rest au mers discuții referitor la faptul când vor fi transmiși banii. Totodată consideră că dacă nu transmitea banii erau să fie careva consecințe, însă asemenea consecințe nu au urmat. Pe faptul solicitării sumei de bani a depus plângere la Centru Național Anticorupție, la moment nu are pretenții față de Ion Frunză. Depunând plângerea la Centru Național Anticorupție a indicat în textul acesteia ”Vanea polițistul”, deși cunoștea că se numește Ion Frunză. Conflictul cu Antonina Bradu a început de aproximativ 4 ani. În depozit marfa a fost depozitată în lipsa sa, la depozitarea mărfii au participat câțiva reprezentanți ai pieții, depozitul aparține pieții. Marfa a fost depozitată în septembrie și a fost restituită în ianuarie – februarie. Referitor la cazul dat s-a adresat către dl. Vinogradov, care i-a invocat că urmează să achite plata arendei în mărime de 12 mii lei, sumă care nu a fost achitată, nu cunoaște dacă i s-a spus Antoninei Bradu să achite suma. Nu toate discuțiile cu Ion Frunză au fost înregistrate, deoarece nu avea dictofonul. Din câte își amintește a înregistrat careva discuții când era cu Antonina Bradu și Ion Frunză, iar discuțiile deslușite au fost prezentate la CNA pe CD-uri, personal le-a selectat. Nu ține minte câte înregistrări au fost șterse, deoarece erau multe. Transcrierile au fost efectuate în mai multe locuri și în sectorul Telecentru și în sectorul Râșcani, transcrierile fiind efectuate în aceiași zi, dar în cel mult 2 zile. La CNA a transmis patru sau cinci CD-uri, iar dictofonul său personal nu l-a transmis. CD-urile au fost transmise procurorului, procurorului din cadrul CNA, la care s-a adresat a transmis dictofonul, la care a și rămas, dar nu își aduce aminte cum se numește procurorul. Dictofonul a fost procurat de timp de vară, iar conflictul a început în luna septembrie, înregistrările au fost efectuate de ea personal, când avea posibilitatea atunci și îl folosea. A început a utiliza dictofonul deoarece Antonina Bradu o insulta, iar când se apropiau împreună la dl. Ion, indica că nu a vorbit asemenea cuvinte. În dictofon sunt toate înregistrările cu Antonina Bradu și administrația pieții. În cauza penală după acuzarea Antoninei Bradu are calitatea de parte vătămată, dar cu ce s-a finalizat cauza dată nu cunoaște. Ion Frunză a pretins sumele de bani pentru alte persoane, dar pentru care anume nu cunoaște, nu spunea la direct că dorește banii pentru el, dar spunea că pentru altcineva. Conflictul cu Antonina Bradu a început de la faptul că a procurat de la ea un butic, iar cel de alături îl arenda, ulterior aceasta a realizat buticul ei, dar nu pe cel arendat. Nu dispune de contract de vânzare cumpărare a buticului.

În ședința de judecată fiind audiat martorul Simion Roșca, a declarat, că activează în calitate de ofițer de sector al Sectorului nr. 3 al IP Râșcani al DP mun. Chișinău din anul 2015. Sediul sectorului fiind pe str. T. Vladimirescu 1. Împreună cu Ion Frunză a activat în cadrul Sectorului nr. 3, însă fiecare avea atribuțiile sale. Cunoaște așa persoane ca Antonina Bradu și Elena Arnăut, le cunoaște de pe teritoriul Pieții ”Calea Basarabiei”, unde acestea activau, le cunoaște în legătură cu

activitatea sa de serviciu. Personal nu le cunoaște, dar cunoaște faptul că s-au adresat la poliție și faptul că Antonina Bradu era proprietara magazinului, iar Elena Arnăut vânzătoare. Motivul neînțelegerii s-a iscat de la faptul că la Antonina Bradu dispărea marfa din gheretă, pe cazul dat fiind intentat un dosar penal, și de atunci neînțelegerii dintre ele au luat amploare și întru evitarea conflictelor, toata marfa a fost depozitată în depozitul Pieții până la clarificarea situației. Marfa a fost depozitată pe un termen de 1 an – 1 an și jumătate, din câte cunoaște Antonina Bradu comercializa draperii. Marfa nu cunoaște cum a fost ridicată, dar administrația pieții le-a spus ambelor să achite câte un procent pentru depozitare și marfa va fi eliberată. Nu cunoaște suma care a fost achitată, dar cunoaște că a avut loc o înțelegere că ambele să achite în jumătate, la fel este la curent că Antonina Bradu s-a achitat. În calitatea sa de ofițer de sector nu a efectuat careva verificări, însă în segmentul unde se comercializa draperii tuturor persoanelor le-au fost eliberate recomandări, în legătură cu săvârșirea unor furturi. Au fost repartizate la 50 buticuri, însă Elena Arnăut a refuzat semnarea actului respectiv, indicând că are rude mai mari, cu care se va consulta referitor la actul dat, și anume a menționat că are rude în organele de drept, cu care se va consulta, refuzând semnarea actului, toate actele se păstrează la IP Râșcani al DP mun. Chișinău. În calitatea sa de ofițer de sector nu are atribuțiile de agent economic. Doamna a indicat că nu are nevoie de recomandările lor și că singură se va proteja. La momentul întocmirii actului, proprietara nu era prezentă, însă în alte discuții avea un comportament adecvat. Personal a văzut ca Ion Frunză să lucreze cu ambele. Faptele invocate s-au petrecut în anul 2016, cât timp a fost depozitată marfa nu cunoaște, deoarece de faptul dat s-a preocupat administrația pieții. A prezentat și înmânat personal recomandările în vara anului 2016 sau 2017, chiar și în prezent dacă se întâmplă careva infracțiuni se duce discuții cu persoanele din împrejur. Toate recomandările întocmite sunt înregistrate la IP Râșcani al DP mun. Chișinău, în Registru. În cazul refuzul de a semna recomandarea nu se întocmește careva acte. Nu poate indica în baza cărui act a fost ridicată marfa, deoarece nu s-a ocupat de cazul dat, în atribuțiile sale de serviciu intră – examinarea materialelor, audierea persoanelor și descoperirea infracțiunilor. Piața "Calea Basarabiei" intră în teritoriu unde activează, se deplasează la chemări și la examinarea materialelor, fiindu-le oferit un loc pentru examinarea conflictelor și audierea persoanelor. De încăperea respectivă dispunea și el și Ion Frunză. Personal a văzut cum Ion Frunză a discutat și cu Elena Arnăut și cu Antonina Bradu, comunicat în încăperea care era oferită de administrația pieții, pentru poliție. Au comunicat de mai multe ori, dar în care perioade de timp nu poate spune. Când comunicau erau permanent împreună, separat persoanele date nu le-a văzut niciodată. Toată piața era la curent cu faptul că nu era achitată аренда. Șeful sectorului nr. 3 la acel moment era Ruslan Ceban, care activează și în prezent. La moment Ion Frunză nu activează, nu au careva

relații, când se întâlnesc doar se salută. Ion Macovei deținea funcția de șef a serviciului securității pieții.

În ședința de judecată fiind audiată martorul Antonina Bradu, a declarat, că cu Elena Arnăut a avut un conflict. Elena Arnăut a solicitat de la ea în arendă un butic, pe care a permis de a-l închiria până urma să își aducă marfa. La momentul când a adus marfa, Elena Arnăut nu a dorit să elibereze ghereta și ulterior a fost învinuită de faptul că a primit de la ultima bani fără recipisă. A găsit un martor, care a depus declarații, dar când organele poliției au întocmit schema și când s-a stabilit că ea nu putea vedea ceea ce se întâmplă în buticul ei din buticul său, a refuzat de declarațiile depuse. Confirmă că buticul îi aparține și dispune de toate actele necesare. Din motiv că Elena Arnăut nu a vrut să elibereze ghereta ce îi aparține ei, prima a depus plângere atât la poliție cât și la administrația pieții, la acel moment Ion Frunză deținea funcția de șef de sector. Administrația pieții a confirmat că ghereta îi aparține, ulterior acesta a fost închis cu tot cu marfă, administrația a explicat că a stocat marfa și a cerut plata chiriei. A achitat jumătate din chirie, ulterior ce a făcut Elena Arnăut nu cunoaște, dar după câte este la curent i-a fost restituită marfa, dar ei nu i-a restituit nimic. La poliție mergea în fiecare zi ca să afle referitor la marfă, când administrația a invocat că urmează să achite suma de 16 mii lei pentru marfă, nu a fost de acord, ulterior administrația a redus suma. La sectorul de poliție venea atât de una singură, cât și împreună, de câte ori i-au fost adresate întrebări, ea vorbea la telefon, apoi oferea răspunsurile. Nu cunoaște dacă Ion Frunză cu Elena Arnăut au avut întâlniri separate, Ion Frunză nu i-a comunicat că a solicitat bani de la Elena Arnăut și nici nu l-a rugat pe Ion Frunză să solicite careva sume de bani pentru ea sau pentru alte persoane.

Întru confirmarea învinuirii aduse inculpatului Ion Frunză procurorul a mai invocat și susținut în instanța următoarele înscrisuri probatorii:

- **procesul verbal de ridicare din 19.09.2017**, în cadrul căruia de la Elena Arnăut a fost ridicat un dictofon de model "Alisten", care conține înregistrările audio între ea și colaboratorul de poliție Ion Frunză **/f.d. 105 Volumul I/**;
- **procesul verbal de examinare din 19.09.2017**, potrivit căruia a fost examinat dictofonul de model "Alisten", conținutul acestuia fiind copiat pe un CD de model "KAKTUZ" **/f.d. 107 Volumul I/**;
- **procesul verbal de ridicare din 26.09.2017**, potrivit căruia de la Elena Arnăut a fost ridicat un CD de model "FREESTYLE", pe care sunt stocate înregistrările audio între aceasta și colaboratorul de poliție Ion Frunză **/f.d. 109 Volumul I/**;
- **procesul verbal de examinare din 26.09.2017**, potrivit căruia au fost examinate CD-urile de model "KAKTUZ" și "FREESTYLE", iar în cadrul

examinării înregistrărilor audio a fost efectuată stenograma convorbirilor /f.d. 111-132 Volumul I/;

- procesul verbal de ridicare din data de 27.09.2017, potrivit căruia de la persoanele responsabile din cadrul IP Râșcani al DP mun. Chișinău a fost ridicat procesul verbal de cercetare al obiectivului destinat păstrării valorilor materiale din 04.05.2017, înregistrat cu nr. 1863 /f.d. 136 Volumul I/;
- procesul verbal de confruntare din data de 29.09.2017, în cadrul confruntării partea vătămată Elena Arnăut a declarat că susține integral declarațiile date anterior iar răspunsurile oferite la întrebările apărătorului Ion Vizdoga confirmă incontestabil culpabilitatea lui Ion Frunză /f.d. 146-150 Volumul I/;
- înregistrările audio a discuțiilor dintre Elena Arnăut și Ion Frunză, care constituie file-urile cu denumirile: REC005; REC008; REC009; REC023; REC024; REC027; REC030; REC035 și REC038 care sunt stocate pe un CD de model "KAKTUZ" și un CD de model "FREESTYLE" /f.d. 106; 110 Volumul I/;
- procesul verbal de cercetare al obiectivului destinat păstrării valorilor materiale din data de 04.05.2017, înregistrat cu nr. 1863, /f.d. 137 Volumul I/.

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la ședința de judecată, examinând materialele cauzei penale și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de intima convingere, instanța de judecată constată următoarele.

La adoptarea sentinței instanța de fond se va călăuzi de prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3) și art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, aceste dispoziții legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să fie soluționate următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

În același timp instanța de judecată face trimitere și la prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea

pronunțată într-o cauză penală urmează a fi motivate. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franței din 1998, Helle contra Finlandei 1997 și Boldea contra României din 2007, CEDO a arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CEDO a arătat obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților.

Potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției alin. 2, art. 281 Cod de procedură penală, ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participare dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, aliniatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Prin urmare, instanța de judecată reține obiectul infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod Penal /de corupere pasivă/ îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care presupune respectarea de către persoanele publice și alte persoane cu funcții de răspundere a obligației de a pretinde, primi sau accepta remunerația în strictă conformitate cu Legea.

Obiectul material poate fi exprimat printr-un bun primit de făptuitor sau prin acordarea unui serviciu, a unor foloase, privilegii, avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice și alte persoane cu funcții de răspundere.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă a persoanei publice și alte persoane cu funcție de răspundere, care în scopurile indicate la art. 324 Cod penal, pretinde ori primește bani, titluri de

valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, fie acceptă servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin.

Latura subiectivă a coruperii pasive /art.324 Cod Penal/ se caracterizează prin intenție directă, motivul căreia se exprimă prin interesul material sau năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, la caz, cu scopul îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu săvârșită de către o persoană publică și alte persoane cu funcții de răspundere, sau cu scopul neîndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei cu funcție de răspundere.

Răspunderea penală pentru coruperea pasivă nu poate fi aplicată atunci când foloasele necuvenite sunt pretinse, primite sau acceptate după îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei cu funcție de răspundere. În acest caz, lipsește unul din semnele obligatorii ale componenței de corupere pasivă – scopul infracțiunii.

Subiectul infracțiunii specificate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană cu funcție de răspundere, adică prin lege, numire sau alegere i se acordă permanent sau provizoriu anumite drepturi și obligații într-o întreprindere, instituție, organizație de stat în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori a celor organizatorico-economice.

Infracțiunea de corupere pasivă prevăzută de art. 324 Cod penal, este o infracțiune formală care se consideră consumată din momentul pretinderii, primirii sau acceptării în întregime a foloaselor necuvenite.

Legislație penală și procesual penală determină că condamnarea persoanei trebuie să se bazeze pe probe veridice și verosimile, principiu care formează o parte esențială a garanțiilor împotriva condamnării arbitrare. Faptul că o condamnare este presupusă cu bună-credință este insuficient pentru a declara că persoanei inculpate i-a fost asigurat un proces echitabil.

Analizând probele administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, luate în parte și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și apreciindu-le în baza propriei convingeri, formate în urma examinării lor sub toate aspectele și obiectiv, conform art. 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată ajunge la concluzia că inculpatul Ion Frunză urmează a fi achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Instanța de judecată reține că, în învinuirea formulată în rechizitoriu este indicat că inculpatul Ion Frunză, începând cu luna februarie 2017 până la 12 mai 2017, activând în calitate de ofițer principal de sector al sectorului de poliție nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP a MAI, acționând, de comun acord și împreună cu alte persoane neidentificate de

organul de urmărire penală, invocând drept temei faptul că anterior, îndeplinind acțiuni în exercitarea funcției sale, a favorizat-o pe Elena Arnăut la soluționarea unor litigii apărute în activitatea de antreprenoriat a acesteia, a estorcat de la ultima pentru sine și pentru persoanele neidentificate, mijloace financiare ce nu i se cuvin în sumă de 7000 lei MDA.

Respectiva învinuire nu este una veridică și contravine probatoriului aflat în materialele cauzei penale din următoarele considerente.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine faptul, că, Ion Frunză, activa în calitate de ofițer principal de sector al sectorului de poliție nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP a MAI, numit în această funcție în baza Ordinului Șefului IGP, nr. 238ef, din 05.07.2013, în grad special – căpitan de poliție.

În cadrul cercetării judecătorești s-a mai constatat cu certitudine că, Ion Frunză, îndeplinindu-și atribuțiile se serviciu, conform fișei de post, a avut legături directe atât cu Elena Arnăut, cât și cu Antonina Bradu și anume pe plângerii depuse de acestea una împotriva alteia, alte careva legături sau relații de gen personal nu au fost stabilite.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine, că învinuirea adusă lui Ion Frunză în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal nu este probată, fiind bazată numai pe declarațiile părții vătămate Elena Arnăut.

Instanța de judecată va aprecia critic declarațiile părții vătămate Elena Arnăut, deoarece acestea nu sunt confirmate nici printr-o probă pertinentă, concludentă și utilă administrată în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, poartă doar un caracter declarativ. Or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat, că potrivit plângerii depuse de Elena Arnăut din 12.04.2017, este indicat polițistul din cadrul pieții pe numele Vanea a pretins de la ea suma de 6000 – 7000 lei pentru rezolvarea problemei sale cu administrația pieții, și anume cu Antonina Bradu. Faptul dat fiind combătut în cadrul ședinței de judecată prin declarațiile depuse de martorul Antonina Bradu, care a declarat că Elena Arnăut, împreună cu ea, urmau a achita a câte 7000 lei pentru marfa care a fost depozitată în depozitul pieții pe parcursul unui an de zile, în legătură cu conflictul apărut în legătură cu buticul ce îi aparține cu drept de proprietate. Declarații care sunt în concordanță cu declarațiile depuse de inculpatul Ion Frunză, care nu a negat faptul că de mai multe ori i-a invocat părții vătămate de a se achita cu administrația pieții "Calea Basarabiei", pentru marfa depozitată, pentru a amplana conflictele care s-au iscat între aceasta și Antonina Bradu și care durează de o perioadă îndelungată de timp.

Tot, în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată Elena Arnăut a declarat, că a înregistrat convorbirile dintre ea și Ion Frunză pe dictofonul procurat de pe saitul www.999.md și ulterior a depus plângere pe numele acestuia la Centru

Național Anticorupție și a predat înregistrările procurorului care a preluat plângerea sa. Astfel, instanța de judecată reține, că probele respective și anume înregistrările audio, au fost obținute înafara urmăririi penale în discordanță cu prevederile art. 132/9 și art. 94 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât instanța de judecată reține că partea vătămată Elena Arnăut în cadrul audierii în ședința de judecată a declarat, că *din câte își amintește a înregistrat careva discuții când era cu Antonina Bradu și Ion Frunză, iar discuțiile deslușite au fost prezentate la CNA pe CD-uri, personal le-a selectat. Nu ține minte câte înregistrări au fost șterse, deoarece erau multe. Transcrierile au fost efectuate în mai multe locuri și în sectorul Telecentru și în sectorul Râșcani, transcrierile fiind efectuate în aceeași zi, dar în cel mult 2 zile. La CNA a transmis patru sau cinci CD-uri, iar dictofonul său personal nu l-a transmis. CD-urile au fost transmise procurorului, procurorului din cadrul CNA, la care s-a adresat a transmis dictofonul, la care a și rămas, dar nu își aduce aminte cum se numește procurorul. Dictofonul a fost procurat de timp de vară, iar conflictul a început în luna septembrie, înregistrările au fost efectuate de ea personal, când avea posibilitatea atunci și îl folosea. Iar potrivit procesului verbal de ridicare și a procesului verbal de examinare din 19.09.2017 se indică faptul că de la Elena Arnăut a fost ridicat un dictofon de model "Alisten", care fiind conectat în computerul de model "SOHOO" s-a constatat că acesta conține o mapă cu denumirea record și 54 file-uri de tip audio WAVE. În cadrul examinării toată informația din dictofon a fost copiată pe un CD-R de model "KAKTUZ".*

Deci, instanța de judecată dă o apreciere critică acestor probe și anume declarațiilor părții vătămate Elena Arnăut cu privire la înregistrarea audio și procesul verbal de ridicare și examinare din 19.09.2017, deoarece aceste probe se contrazic unele pe altele și până la urmă nu este clar instanței de judecată prin care metodă legală a fost dobândită proba cu înregistrarea audio de pe dictofonul mai sus indicat.

Astfel, probele acuzării și anume procesul verbal de ridicare și procesul verbal de examinare din 19.09.2017 a dictofonului de model "Alisten", precum și procesul verbal de ridicare și examinare din 26.09.2017 a unui CD de model "FREESTLE", vor fi apreciate critic, din motiv că convorbirile înregistrate pe aceste compact discuri a fost efectuată cu încălcarea prevederilor legale până la începerea urmăririi penale și fără primirea autorizației de la judecătorul de instrucție de a efectua așa acțiuni, mai mult ca atât din înregistrările prezentate nu este clar în ce perioadă, în ce timp și unde anume a avut loc discuțiile, între cine și despre ce merge vorba, mai mult ca atât se constată că pe înregistrările date sunt niște discuții haotice între două persoane: una de gen feminin și una de gen masculin, și nimic concret la cauza penală în care este învinuit inculpatul.

În ceea ce privește stenogramele convorbirilor între partea vătămată Elena Arnaut și inculpatul Ion Frunză, instanța de judecată constată că respectivele stenograme confirmă doar faptul convorbirilor și nu conțin careva obiective certe, precum că inculpatul ar fi pretins de la Elena Arnaut, suma de bani în mărime de 7000 lei.

Deci, nu există nici o probă directă care ar dovedi faptul că inculpatul a pretins prin estorcare suma de bani de la Elena Arnaut în mărime de 7000 lei.

Astfel, din conținutul înregistrării-audio în raport cu stenogramele anexate la materialele cauzei, instanța de judecată menționează că faptul pretinderii de către inculpat nu a fost dovedit nici sub o formă.

La caz, inculpatul, pe de o parte, susține că nu au fost acțiuni de estorcare a banilor, în mărime de 7000 lei de la Elena Arnaut, iar, pe de altă parte, partea vătămată Elena Arnaut susține că au existat astfel de acțiuni.

În cazul în care o persoană indică la unele circumstanțe, iar altă persoană la alte circumstanțe, urmează a fi luate în considerație declarațiile persoanei, care sunt susținute de probe.

Astfel, potrivit probatoriul administrat cauzei penale declarațiile părții vătămate Elena Arnaut nu au fost susținute de nici o probă.

Potrivit prevederilor art. 8, alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform prevederilor art. 24 alin. (2)-(3) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Potrivit prevederilor art. 389 Cod de procedură penală reglementează că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Analizând învinuirea înaintată inculpatului Ion Frunză, instanța de judecată constată că aceasta nu și-a găsit confirmarea, iar probele la care procurorul face referire ca decisive și care se raportează la celelalte probe prezentate în susținerea învinuirii și puse la baza condamnării, relevate în cuprinsul sentinței, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu prezintă garanții de probare certă și concludentă a vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Prin urmare, în cauză n-au fost prezentate probe ce ar servi la constatarea vinovăției inculpatului și în atare situație, cu certitudine se constată că prin ansamblul de probe cercetate și verificate de instanța de judecată nu se confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, motiv pentru care, potrivit prevederilor articolului 389 alin. (1) Cod de procedură penală, este inadmisibilă condamnarea inculpatului și, respectiv se impune achitarea acestuia din motivul, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare. Toate aceste cerințe sunt argumente pentru transformarea concepției asupra prezumției de nevinovăție, dintr-o simplă regulă, în garanție a unor drepturi fundamentale, într-un drept distinct al fiecărei persoane, de a fi tratată ca nevinovată până la stabilirea vinovăției printr-o hotărâre penală definitivă.

După cum instanța de judecată a expus mai sus, ansamblul materialului probator administrat în cauză nu conduce la o concluzie certă privind vinovăția inculpatului în fapta ce i se impută.

Astfel, instanța de judecată a conchis că învinuirea adusă lui Ion Frunză nu este bazată pe probe incontestabile directe și pertinente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8, alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest aspect, instanța de judecată concluzionează că, în privința lui Ion Frunză nu a fost constatată existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal potrivit învinuirilor formulate de către procuror.

Prin urmare, în lipsa probelor concrete privind intenția directă a inculpatului Ion Frunză la săvârșirea infracțiunii imputate, când nu există alte probe, îndoielile care nu pot fi înlăturate, necesită a fi interpretate în favoarea acestuia.

Instanța de judecată și-a bazat constatările pe probele verbale și scrise prezentate, și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „*dubiilor rezonabile*”.

Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumții de fapt necombatute (hotărârea CEDO în cauza - Irlanda c. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

Având în vedere că vinovăția inculpatului Ion Frunză nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, instanța de judecată consideră că Ion Frunză urmează a fi achitat de învinuirea în baza art. 324 alin. 2) lit. b), c) Cod penal.

Conform prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. De asemenea, necesară este și referința ce vizează că principiul prezumției nevinovăției se conține în art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); art. 14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova - Constituția Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În astfel de circumstanțe, nefiind demonstrată vinovăția inculpatului Ion Frunză în comiterea infracțiunii imputate, instanța de judecată consideră că acesta urmează a fi achitat din motiv că fapta primului nu întrunește elementele infracțiunii.

Soluția instanței asupra corpurilor delictive:

Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct.13), art. 397 alin. (3), art.161 alin. (1), art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

Potrivit prevederilor art.162 alin. (1) pct.4) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că, în temeiul ordonanței din 26.09.2017 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexate la

materialele cauzei penale: înregistrările audio a discuțiilor dintre Elena Arnăuț și Ion Frunză care constituie file-urile cu denumirile REC005; REC008; REC009; REC023; REC024; REC027; REC030; REC035 și REC038, care sunt stocate pe un CD de model "KAKTUZ" și un CD de model "FREESTYLE" /f.d. 133 Volumul I/.

În temeiul ordonanței din 27.09.2017, au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anexate la materialele cauzei penale: procesul verbal de cercetare al obiectivului destinat păstrării valorilor materiale din 04.05.2017, cu nr. 1863 întocmit de agentul constatator Simion Roșca /f.d. 138 Volumul I/.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 162 alin. (1) lit. 5) Cod de procedură penală, instanța de judecată urmează să dispună păstrarea în continuare a documentelor sus menționate la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare

Măsura preventivă aplicată în privința inculpatului Ion Frunză, a încetat de drept.

Alte măsuri procesuale de constrângere nu au fost aplicate.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

În baza celor expuse, conducându-se de prevederile art. 384-385, art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E :

Ion Frunză se achită pentru învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că faptele inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Mijloacele materiale de probă: înregistrările audio a discuțiilor dintre Elena Arnăuț și Ion Frunză care constituie file-urile cu denumirile REC005; REC008; REC009; REC023; REC024; REC027; REC030; REC035 și REC038, care sunt stocate pe un CD de model "KAKTUZ", un CD de model "FREESTYLE" și procesul verbal de cercetare al obiectivului destinat păstrării valorilor materiale din 04.05.2017, cu nr. 1863 întocmit de agentul constatator Simion Roșca, urmează a fi păstrate la cauza penală, pe tot termenul de păstrare a acesteia.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Serghei Papuha

